

<https://doi.org/10.52387/1811-5470.2025.4.04>
CZU: 37.01:373.3:39(498)

FACTORUL PRIORITAR AL EDUCAȚIEI POPULARE ÎN CICLUL PRIMAR

Luiza Lenuța AXINTE,

doctorandă, Școala Doctorală Științe ale Educației,
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, Chișinău, RM
profesoară, învățăământ primar, Școala Gimnazială Gropeni, județul Brăila, **România.**

ORCID:0009-0001-9771-1401

E-mail: luiza.axinte21@gmail.com

Nicolae SILISTRARU,

doctor habilitat, profesor universitar
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, Chișinău, RM

ORCID:0000-0001-9469-4434

E-mail: nsilistraru@gmail.com

Rezumat. *Articolul analizează rolul fundamental al educației familiale în transmiterea culturii și tradițiilor populare. Familia este privită ca mediu esențial pentru formarea copilului, unde valorile sociale, culturale și spirituale sunt integrate prin experiențe directe, obiceiuri, povești, jocuri, sărbători și activități comune. Autorii subliniază importanța părinților în procesul educativ, considerând că educația copiilor nu poate exista fără autoeducația adulților. Un element central al studiului îl constituie cercetarea aplicată pe un eșantion de 50 de părinți din județul Brăila. Rezultatele relevă un nivel scăzut al cunoștințelor despre educația populară, dar și dorința de a aprofunda acest domeniu. Mulți părinți includ parțial elemente ale tradițiilor în educația copiilor, însă declară lipsa de resurse și de timp, precum și dificultăți în menținerea interesului copiilor pentru tradiții. Totuși, majoritatea recunosc valoarea educației populare în dezvoltarea respectului pentru cultură, a sentimentului de apartenență și a creativității. Chestionarul aplicat a evidențiat că părinții apreciază discipline precum meșteșugurile, tradițiile locale, muzica populară și istoria comunității ca fiind importante pentru transmiterea identității culturale. De asemenea, aceștia consideră utile resursele educaționale tipărite și on-line, dar și organizarea de ateliere și evenimente culturale comune părinți-copii. O parte semnificativă a respondenților ar participa la activități comunitare de promovare a tradițiilor, fapt ce confirmă dorința de implicare. Concluziile studiului accentuează nevoia de sprijin educațional pentru părinți și de intensificare a acțiunilor comunitare și școlare dedicate educației populare. Articolul atrage atenția asupra rolului familiei ca „moleculă” a educației populare și asupra importanței unei colaborări mai strânse între familie, școală și comunitate pentru păstrarea și transmiterea patrimoniului cultural generațiilor viitoare*

Cuvinte-cheie: cultură populară, educație familială, educația copiilor, educație populară, tradiții.

THE PRIORITY FACTOR OF POPULAR EDUCATION IN THE PRIMARY CYCLE

Summary. *The analyzes the fundamental role of family education in transmitting culture and folk traditions. The family is viewed as an essential environment for the child's development, where social, cultural, and spiritual values are integrated through direct experiences, customs, stories, games, celebrations, and shared activities. The authors emphasize the importance of parents in the educational process, arguing that children's education cannot exist without the self-education of adults. A central element of the study is the research conducted on a sample of 50 parents from Brăila County. The results reveal a low level of knowledge about folk education, but also a strong desire to deepen this domain. Many parents partially include traditional elements in their children's upbringing, but they report a lack of resources and time, as well as difficulties in maintaining children's interest in traditions. However, most acknowledge the value of folk education in developing respect for culture, a sense of belonging, and creativity. The questionnaire highlighted that parents consider crafts, local traditions, folk music, and community history as important for transmitting cultural identity. They also see printed and online educational resources, along with the organization of workshops and cultural events for parents and children, as useful tools. A significant proportion of respondents expressed willingness to participate in community activities promoting traditions, which confirms their interest and engagement.*

The study concludes with an emphasis on the need for educational support for parents and stronger community and school actions dedicated to folk education. The article stresses the role of the family as the “molecule” of popular education and highlights the importance of closer collaboration between family, school, and community to preserve and transmit cultural heritage to future generations.

Keywords: folk culture, children’s education, family education, folk education, traditions.

Introducere. *Educația copiilor este funcția primordială a omenirii.* De la apariția omului rațional în istoria societății nu a fost ființă care să nu educe și care să nu fie educată în istoria educației [5, p.10]. Educația însăși este o tradiție, o învățătură în sens larg. Faptul că ea devine la un moment dat o activitate social specializată și instituționalizată, iar tradiția nu, faptul că educația prin școală este organizată și sistematică, iar tradiția acționează spontan, nu-i micșorează acesteia din urmă rolul formativ asupra personalității copilului [7, p.16].

Integrarea copiilor în cultură începe din primii ani de viață, în mediul familial, la nivelul culturii populare, și continuă pe tot parcursul vieții, atât în cadrul comunităților din care fac parte, cât și în mod organizat, prin intermediul instituțiilor școlare [Ibidem, p. 16].

Copiii nu au beneficiat întotdeauna de statutul și recunoașterea de care se bucură astăzi în societate. Consacrarea copilului ca subiect cu drepturi depline, față de care adulții au obligații corespunzătoare, a început să se contureze abia în secolul al XX-lea. Un rol esențial în această schimbare de paradigmă l-a avut doctorul Janusz Korczak – pedagog, pediatru și scriitor polonez, cunoscut ca un susținător al drepturilor copilului. Acesta a propus o viziune inovatoare asupra copilăriei, promovând ideea că cei mici nu sunt doar ființe în formare, ci personalități în sine, care merită respect și ale căror opinii trebuie ascultate și valorizate. Această perspectivă a stat la baza inițiativelor ulterioare privind elaborarea unui act internațional care să consacre și să protejeze drepturile copilului.

Astăzi în România drepturile copilului sunt garantate de Constituție și de Legea Nr. 272/2004 republicată, privind protecția și promovarea drepturilor copiilor, precum și de Convenția ONU (Organizația Națiunilor Unite) cu privire la Drepturile copilului adoptate în România prin Legea nr. 18/1990. Aceste drepturi vizează asigurarea unei dezvoltări armonioase a copiilor atât fizic, cât și psihic, social, moral și intelectual sau spiritual. Copiii au dreptul la o educație care să le permită dezvoltarea aptitudinilor și a personalității, în condiții nediscriminatorii [3].

În Republica Moldova, din dispozițiile generale ale Codului Educației al Republicii Moldova, Art.4, desprindem idei privind importanța realizării idealului și a obiectivelor educaționale, formarea conștiinței și identității naționale, promovarea valorilor general-umane și a aspirațiilor de integrare europeană a societății [1, p.4-5], o premisă importantă pentru cultivarea valorilor în familie [5].

Aceste obiective se regăsesc și în documentele de politică educațională, vizând, printre altele, dezvoltarea competenței-cheie de „sensibilizare și exprimare culturală” a elevilor, așa cum reiese dintr-un raport al Ministerului Educației și Cercetării din România [2].

Discuții, metodologie, rezultate. Familia, precizează autorul Nicolae Silistraru, reprezintă un sistem alcătuit din mai multe persoane care interacționează și care au comportamente, atitudini ce pot fi interpretate și intercorelate. Familia reprezintă o moleculă a educației populare. Ea asigură individualizarea scopurilor și conținutul procesului educativ, creează condiții pentru dezvoltarea copiilor, pentru transmiterea experienței sociale a generațiilor [5].

Referindu-ne la *pedagogia populară*, conform viziunii lui Nicolae Silistraru, aceasta reprezintă ansamblul cunoștințelor, abilităților și deprinderilor formate și validate de experiența practică a vieții, transmise din generație în generație, ca expresie a progresului experienței istorice și sociale a maselor. Mediul în care crește copilul este considerat un factor esențial în procesul de educație și autoeducație. În acest sens educația familială este văzută drept un proces de autoeducare a părinților, în care formarea copiilor devine imposibilă fără un parcurs educațional al mamei și al tatălui. În cadrul familial, comunicarea constantă dintre copii și adulți, viața cotidiană împărtășită, celebrările comune și, în mod special, munca desfășurată împreună contribuie la modelarea personalității copilului.

Pedagogia populară motivată, conștientă, dirijată, îi pune pe copii într-o poziție practică de lucru ca transmițători și râvnitori ai învățăturilor părințești, ai tradițiilor și obiceiurilor. De aceea, fiecare copil simte o bucurie integrantă datorită faptului că face parte din viața poporului său, din trupul și

sângele comun. Astfel, preluarea valorilor populare, a lucrurilor sfinte se transformă în propriile stereotipuri. În fiecare educat se creează spiritul uman de patriotism, comunitate și cetățenie supremă [5, p.183-186].

Tradiția reprezintă ansamblul valorilor, credințelor și manifestărilor culturale transmise din generație în generație, îmbrăcând diverse forme și conținuturi specifice folclorului. În perspectiva educației populare, familia are un rol esențial în cultivarea și perpetuarea acestor tradiții. Părinții contribuie la formarea identității culturale a copilului prin intermediul poveștilor populare, proverbelor, zicătorilor, jocurilor tradiționale, ritualurilor familiale, limbii vorbite, dansurilor și costumului popular. De asemenea, prin transmiterea convingerilor fundamentale despre viață – precum credința religioasă, sentimentul patriotic și valorile comunitare –, copilul este inițiat în moștenirea spirituală și culturală a comunității din care face parte. Astfel, copilul devine, prin familia sa, un membru activ al comunității, trăindu-i viața, asumându-i valorile și pregătindu-se, la rândul său, să devină un veritabil purtător și continuator al tradițiilor în fața generațiilor viitoare.

Așa cum subliniază autorul Dimitrie Onciulescu, *„bogația culturală, populară, spirituală și materială, mereu înnoită, s-a transmis din generație în generație, fără școală propriu-zisă, de la începuturile existenței acestei culturi, cu mult înaintea înființării oricărui fel de școală, prin școala vieții părintești, continuată de școala vieții, a muncii, a vetrei satului, a mediului social-cultural în care și-au perindat viața urmașii generațiilor trecute”* [4, p.15].

Având în vedere că părinții reprezintă primii educatori în viața copilului, am considerat relevant să evidențiem nivelul de cunoștințe pe care aceș-

tia îl dețin cu privire la educația populară, precum și importanța pe care o acordă tradițiilor în cadrul vieții de familie.

Pentru a evalua atât nivelul de cunoștințe dar și pentru a colecta informații și sugestii cu referire la *educația din ciclul primar, un factor prioritar în educația populară*, din lista instrumentelor de cercetare a experimentului propus, a fost aplicat chestionarul propus părinților elevilor din clasele primare. Chestionarul a permis să descoperim în ce măsură subiecții au cunoștințe despre educația populară și tradițiile de familie. Au fost identificate date despre practicile de educație populară din familie și nevoile părinților privind procesul continuității educației populare în familia din mediul rural. Cele 20 de întrebări au fost variate, directe și indirecte, de opinie, de cunoștințe și de control. Elaborat de către autorii studiului, chestionarul ce „reprezintă mijloc concret de natură informațională, observațională, experimentală, pedagogică, statistică, etc...” [6], a fost propus unui număr de 50 de părinți și aparținători legali ai elevilor claselor primare din mediul rural, județul Brăila, România. Structura eșantionului după vârstă și nivelul studiilor absolvite, sub forma atribuirilor numerice și procentuale este redată în *Tabelul 1*.

Datele Tabelului 1 prezintă componența eșantionului investigat. Se remarcă faptul că majoritatea părinților (32%) au vârste cuprinse între 26 și 35 de ani. În ceea ce privește nivelul de studii, cei mai mulți părinți – 21 la număr – au absolvit învățământul gimnazial, iar 30%, au absolvit studii superioare.

Reprezentarea grafică este redată în *Figura 1*.

Obiectivele chestionarului rezidă în:

1. Identificarea vârstei;
2. Identificarea nivelului de educație;

Tabelul 1. Structura eșantionului

Nr.crt	VÂRSTA			
1.	Sub 25 ani	26-35 ani	36-45 ani	Peste 45 ani
2.	13	16	10	11
3	26%	32%	20%	22%
4.	TOTAL - 50			
5.	NIVELUL STUDIILOR			
6.	Studii gimnaziale	Studii liceale	Studii superioare (universitare)	
7.	21	14	15	
8.	42%	28%	30%	
9.	TOTAL-50			

2. Nivelul dumneavoastră de educație:
50 de răspunsuri

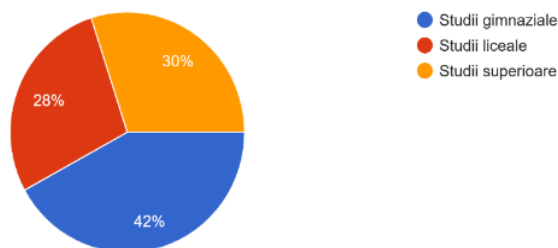

Figura1. Structura nivelului de educație

3. Identificarea cunoștințelor referitoare la educația populară;
4. Cunoașterea nivelului de cunoștințe despre tradiții și obiceiuri culturale din zona în care trăiesc;
5. Identificarea celor mai importante tradiții și obiceiuri păstrate în familie;
6. Cunoașterea nivelului la care se află comunicarea cu copiii pe tema studiată;
7. Cunoașterea opiniilor referitoare la păstrarea tradițiilor și rolul acestora în dezvoltarea copilului;
8. Identificarea surselor de informare despre tradițiile populare;
9. Identificarea valorilor promovate în familie;
10. Cunoașterea comportamentului părinților referitor la includerea elementelor legate de tradiții și cultură în educația copilului;
11. Identificarea activităților practice desfășurate pentru a transmite valorile culturale populare;
12. Identificarea opiniilor referitoare la rolul educației populare în dezvoltarea copilului;
13. Cunoașterea importanței educației permanente în cadrul familiei;
14. Cunoașterea opiniilor referitoare la rolul educației familiale în dezvoltarea continuă a copilului;

15. Identificarea principalelor surse de inspirație în educația familială;
16. Identificarea nevoilor părinților pentru a încuraja educația populară în familie;
17. Identificarea dificultăților întâmpinate în transmiterea tradițiilor și obiceiurilor către copii;
18. Cunoașterea interesului pentru procesul de promovare a tradițiilor și culturii populare în rândul elevilor din clasele primare;
19. Cunoașterea temelor considerate utile a fi aprofundate atât în familie cât și în școală;
20. Cunoașterea nevoilor părinților privind resursele de informare.

Scopul aplicării chestionarului: *Identificarea cunoștințelor referitoare la educația populară, precum și cunoașterea interesului pentru procesul de promovare a tradițiilor și culturii populare în rândul elevilor din clasele primare.*

Analiza răspunsurilor oferite de subiecții incluși în demersul experimental permite formularea unor concluzii relevante cu privire la activitatea desfășurată și la rezultatele obținute. Informațiile colectate au fost prelucrate prin metode statistice simple, exprimate procentual.

3. Cum definiți educația populară?
50 de răspunsuri

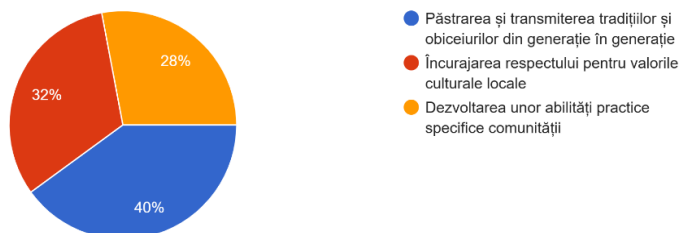

Figura 2. Definirea educației populare

4. Cât de familiarizat(ă) sunteți cu tradițiile și obiceiurile culturale din regiunea dumneavoastră?
50 de răspunsuri

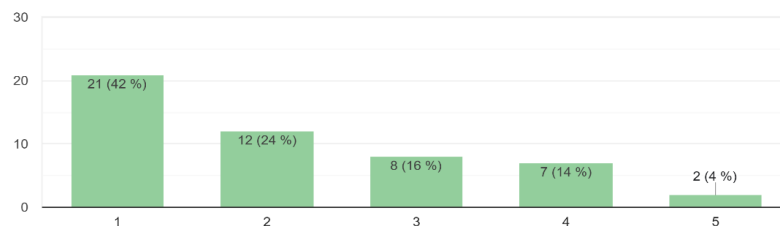

Figura 3. Familiarizarea cu tradițiile și obiceiurile culturale

Astfel, la itemul 3, ce a vizat *identificarea nivelului de cunoaștere a conceptului de educație populară*, 14 respondenți au definit-o ca fiind dezvoltarea abilităților practice specifice comunității. De asemenea, 40% dintre părinți au asociat educația populară cu păstrarea și transmiterea tradițiilor și obiceiurilor din generație în generație.

La întrebarea 4 „Cât de familiarizat(ă) sunteți cu tradițiile și obiceiurile culturale din regiunea dumneavoastră?” respondenții au avut de ales între cinci opțiuni pe o scală de apreciere: foarte bine, bine, moderat, puțin, deloc. Repartiția răspunsurilor indică faptul că 42% dintre participanți se declară *foarte bine* că sunt familiarizați cu subiectul cercetării, iar 24% apreciază că au un nivel *bun* de cunoaștere a tradițiilor și obiceiurilor culturale din zona în care locuiesc. Un procent de 16% s-au poziționat la nivelul *moderat*, în timp ce 14% (7 respondenți) afirmă că sunt *puțin* informați, iar 4% (2 respondenți) au recunoscut că nu dețin *deloc* informații în acest sens.

În ceea ce privește întrebarea 5 „Care sunt cele mai importante tradiții sau obiceiuri respectate în familia dumneavoastră?” respondenții au indicat că rețetele de familie, dansurile populare, sărbătorile

familiale și meșteșugurile reprezintă principalele tradiții și obiceiuri păstrate în cadrul familiei. La întrebarea referitoare la frecvența cu care discută împreună cu copiii despre semnificația acestor tradiții, răspunsurile s-au distribuit astfel: 44% foarte des, 26% des, 16% ocazional, 10% rareori și 4% niciodată. Această repartizare evidențiază faptul că, deși o parte dintre părinți discută foarte frecvent cu copiii despre tradițiile familiale, există și un procent de respondenți care niciodată nu abordează acest subiect în familie.

La itemul 7 cu întrebarea „Considerați că educația populară și păstrarea tradițiilor în familie pot contribui la dezvoltarea copilului?”, 50% dintre părinți au răspuns că în mare măsură, consideră acest lucru important. În ceea ce privește itemul 8, referitor la *sursele de informare privind tradițiile populare*, respondenții au indicat următoarele: 32% se informează prin discuții cu familia extinsă, bunicii și rudele, 34% obțin informații din comunitate și evenimente culturale, iar 6% au menționat că nu caută activ astfel de informații.

La întrebarea „Care sunt principalele valori pe care le încurajați în educația copilului dumneavoastră?”, respondenții au putut selecta mai multe variante de răspuns. Astfel, 76% au ales disciplina, 70%

8. Ce surse utilizați pentru a vă informa despre tradițiile populare?
50 de răspunsuri

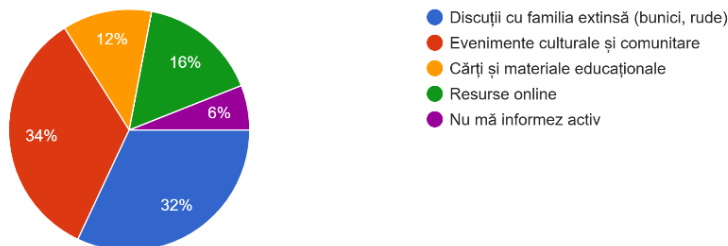

Figura 4. Sursele principale de cunoaștere a tradițiilor populare

9. Care sunt principalele valori pe care le încurajați în educația copilului dumneavoastră? (selectați toate variantele care se aplică):
50 de răspunsuri

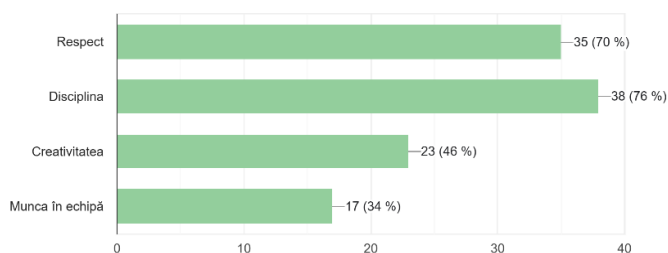

Figura 5. Valorile cultivate în procesul educațional al copilului

respectul, 46% creativitatea, iar 34% au indicat munca în echipă ca valori importante promovate în educația copiilor lor.

Întrebarea 10 din chestionar „În ce măsură includeți în educația copilului dumneavoastră elemente legate de tradiții și cultură populară?”, relevă următoarele răspunsuri: 48% dintre părinți au declarat că integrează astfel de elemente în educația copiilor lor, în timp ce doar 2% au afirmat că nu recurg la această practică.

La itemul 11, întrebarea „Ce activități practice desfășurați împreună cu copilul pentru a-i transmite tradițiile și valorile culturii populare?” a evidențiat următoarele răspunsuri: 48% dintre părinți au declarat că participă împreună cu copiii la evenimente culturale locale, 40% povestesc copiilor despre tradiții și obiceiuri, iar 36% se implică în activități de meșteșuguri tradiționale.

La întrebarea 12, care le-a solicitat părinților să precizeze modul în care educația populară influențează dezvoltarea copiilor, 52% au răspuns că aceasta contribuie la dezvoltarea respectului față de cultură și tradiție.

Referitor la importanța acordată educației permanente a copiilor, 58% dintre părinți au declarat că îi acordă o importanță foarte mare, în timp ce 2% nu

s-au gândit la acest aspect. În privința rolului educației familiale în sprijinirea dezvoltării continue a copilului, 54% dintre părinți și-au exprimat acordul, iar nici un respondent nu a susținut că educația populară nu ar avea acest rol. În cadrul cercetării am dorit să identificăm principalele surse de informare ale părinților în domeniul educației familiale. Conform datelor centralizate, 54% dintre respondenți se informează în cadrul familiei extinse, 52% utilizează școala și cadrele didactice ca surse principale, 48% recurg la cărți și resurse online, iar 26% aleg să se informeze prin intermediul comunității.

La întrebarea 16 „Ce tip de sprijin considerați că ar fi util pentru a încuraja educația populară în familie?”, 46% dintre respondenți au considerat că accesul la materiale educaționale on-line ar fi cel mai potrivit.

La întrebarea 17, care a vizat identificarea dificultăților întâmpinate în promovarea educației populare, 48% dintre subiecți au menționat lipsa cunoștințelor despre tradiții ca principal obstacol. În plus, 28% au indicat lipsa timpului pentru transmiterea tradițiilor și obiceiurilor către copii, iar 24% au semnalat lipsa interesului din partea copiilor față de aceste subiecte.

În ceea ce privește temele ce ar trebui abordate

10. În ce măsură includeți în educația copilului dumneavoastră elemente legate de tradiții și cultură populară?
50 de răspunsuri

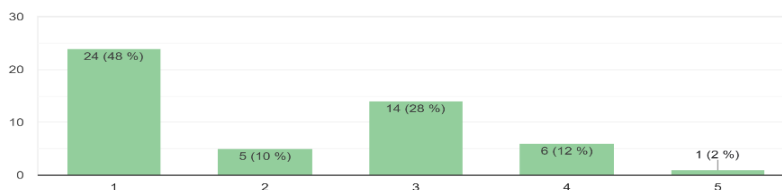

Figura 6. Integrearea tradițiilor în procesul educațional al copilului

11. Ce activități practice desfășurați împreună cu copilul pentru a-i transmite tradițiile și valorile culturii populare?

50 de răspunsuri

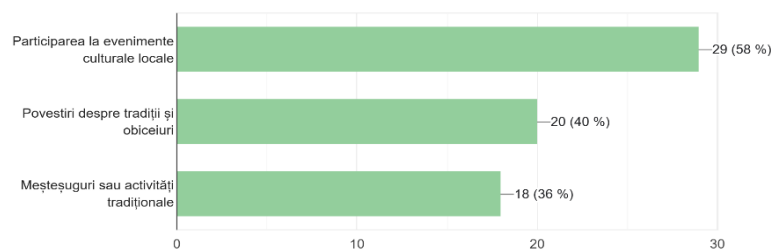

Figura 7. Implicarea practică în educația culturală a copilului: tradiții și valori populare

15 Care sunt principalele surse de inspirație pentru educația familială?

50 de răspunsuri

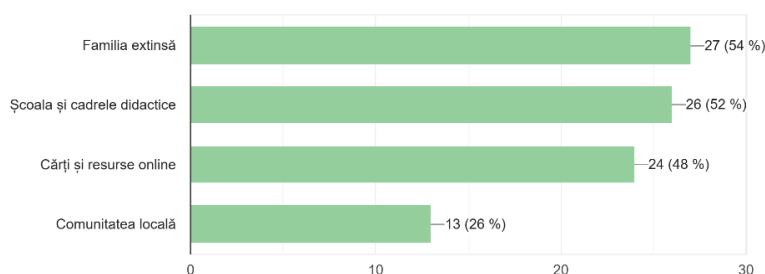

Figura 8 . Sursele de inspirație pentru educația familială

în familie și la școală, 40% dintre părinți consideră că obiceiurile și tradițiile locale sunt esențiale. Un alt segment de 28% apreciază importanța meșteșugurilor și a artizanatului tradițional, în timp ce 14% au optat pentru muzică și dansuri, iar 18% pentru istoria locală și legendele aferente.

Referitor la forma preferată a resurselor educaționale destinate educației populare, 46% dintre părinți preferă atelierile practice, în timp ce doar 10% ar alege materiale video sau resurse online.

La întrebarea 20, care viza disponibilitatea părinților de a participa la activități comunitare ce promovează tradițiile și cultura populară, 58% și-au exprimat intenția de a participa activ, 22% sunt interesați doar ocazional, 10% au declarat că nu ar participa, dar ar fi dispuși să se informeze, iar un alt 10% nu manifestă interes față de aceste inițiative.

Analiza cantitativă și calitativă a datelor obținute în urma activității de constatare conduce la următoarele **concluzii**:

Se evidențiază un nivel scăzut al cunoștințelor părinților elevilor din clasele primare privind tradițiile și, implicit, educația populară. Răspunsurile oferite relevă o abordare superficială a elementelor specifice culturii populare din cadrul familial. Astfel, în pri-

ma parte a chestionarului, 48% dintre părinți afirmă că includ elemente ale culturii populare în educația familială, în timp ce, la final, un procent îngrijorător similar (48%) declară că nu dețin informații despre tradiții. Acest paradox poate fi explicat prin caracterul intuitiv cu care este tratată tema, lipsa documentării adecvate și, de asemenea, prin absența continuității tradițiilor în familie și printr-o importanță redusă acordată subiectului.

Se remarcă dorința părinților de a aprofunda activitățile ce promovează obiceiurile și tradițiile locale, ceea ce indică un potențial pentru dezvoltarea educației populare în mediul familial.

Nevoia de sprijin în încurajarea educației populare în familie este clară, părinții manifestând preferința pentru resurse educaționale tipărite sau on-line, dar și pentru organizarea de ateliere și evenimente culturale dedicate atât lor, cât și copiilor.

Se constată un interes ridicat al părinților pentru participarea în activități comunitare ce vizează promovarea tradițiilor și culturii populare, motivate de dorința de autoperfecționare, clarificare a conceptelor și dobândire a experienței necesare pentru consolidarea educației familiale, fundament al culturii populare.

17. Ce dificultăți întâmpinați în transmiterea tradițiilor și obiceiurilor copilului dumneavoastră?

50 de răspunsuri

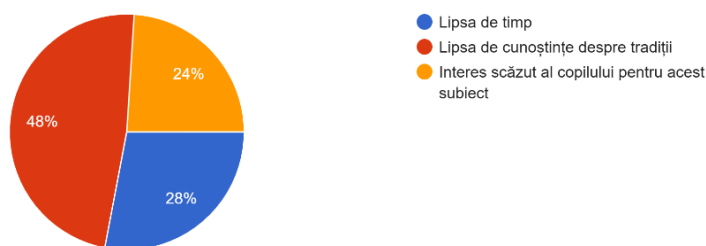

Figura 9. Provocări în procesul de transmitere a tradițiilor și obiceiurilor

20. Ați participa la activități comunitare care promovează tradițiile și cultura populară?

50 de răspunsuri

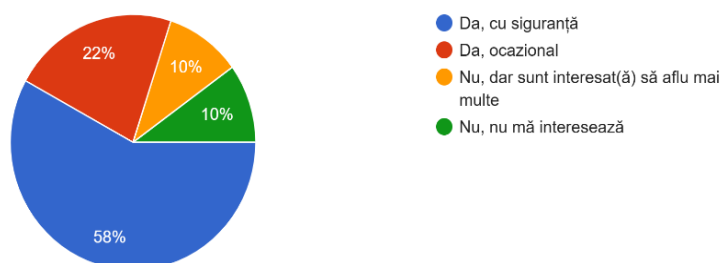

Figura 10. Activitățile comunitare care promovează tradițiile și cultura populară

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. Codul educației din Republica Moldova nr.152 din 17.07.2014. În *Monitorul Oficial* nr. 319-324/634 din 24.10.2014.
2. Ministerul Educației Naționale, *Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului Național. Documente de politici educaționale*. Publicat la 31.10.2019. Disponibil https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf [Accesat 21.06.2025].
3. Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*. Disponibil <https://copii.gov.ro/1/wp-content/uploads/2024/12/legea-nr-272-2004-privind-protectia-si-promovarea-drepturilor-copilului-1.pdf> [Accesat 22.06.2025].
4. ONCIULESCU D. *Pedagogia tradițională populară bănețeană*. București: Editura Litera, 1983. ISBN/COD: 27IPTIMPE
5. SILISTRARU N. *Etnopedagogie și educație*. Chișinău: Editura CEP al UST, 2021. ISBN 978-9975-76-295-3.
6. SILISTRARU N. *Metodologia experimentului pedagogic (Ghid metodologic)*. Chișinău: Editura Universitatea de Stat din Tiraspol, 2022. ISBN 987-9975-76-395-0
7. VOLKOV GH. *Pedagogia populară*, Moscova: Editura Academia, 1999. ISBN 5-7695-0413-7